

Det foreslås, at personer, hvis indkomst har været beskattet efter bestemmelsen i stk. 4, men hvis fulde skattepligt her til landet herefter er ophørt, på ny kan vælge beskatning efter den samme bestemmelse i forbindelse med indgåelsen af en ny ansættelseskontrakt. Det er dog en forudsætning, at alle betingelserne herfor fortsat opfyldes. Den periode på sammenlagt 36 måneder, hvori beskatning efter stk. 4 kan finde sted, reduceres da med perioder, hvori beskatning efter nævnte bestemmelse tidligere har fundet sted.

Retten til igen at vælge beskatning efter den nævnte bestemmelse bortfalder dog, når der er forløbet 10 år fra påbegyndelsen af det første ansættelsesforhold, hvor 30 pct.s-beskatning har fundet sted.

Til § 48 E, stk. 4.

Bestemmelsen indebærer, at A-skatten for personer, der har valgt beskatning efter de foreslåede regler, beregnes som 30 pct. af vederlaget i penge i henhold til ansættelseskontrakten.

Efter lovforslaget bliver beskatningen af vederlaget i penge endelig derved, at arbejdsgiveren indeholder den nævnte A-skat. Definitionen af vederlaget i penge svarer til, hvad der er A-indkomst efter kildeskattelovens § 43, stk. 1, dog undtaget fri kost og logi. 30 pct.s-skatten trækkes således i løn, feriegodtgørelse, honorar, tantieme, provision og lignende ydelser. Endvidere betragtes arbejdsgiverens betaling af lønmodtagerens private udgifter som vederlag i penge, hvoraf der skal trækkes 30 pct. i skat. Arbejdsgiverens godtgørelse af udgifter, der er påført lønmodtageren i forbindelse med arbejdets udførelse, er skattefri i samme omfang som tilfældet er for andre lønmodtagere, jf. ligningslovens § 9, stk. 5, 7 og 8. Af godtgørelser, der herefter ikke er skattefri, trækkes 30 pct.s-skat.

Vederlag i form af naturalieydelser, f.eks. fri kost og logi, fri bil o.lign., indgår derimod ikke i trækgrundlaget for 30 pct.s-skatten. Det betyder, at sådant vederlag i stedet beskattes efter de almindelige regler for fuldt skattepligtige personer.

Som modstykke til den foreslåede lempelige beskatningsmulighed foreslås det, at der ved opgørelsen af den indkomst, der beskattes med 30 pct., ikke kan foretages noget fradrag.

De lønmodtagerfradrag, der knytter sig til den 30 pct.-beskattede indkomst, herunder f.eks. transportfradrag og fradrag for flytteudgifter og dobbelt husførelse, kan heller ikke overføres til fradrag i en eventuel anden indkomst. Derimod kan fradrag, der ikke knytter sig til indkomsterhvervelsen, f.eks. fradrag for privattegnede pensionsordninger, jf. pensionsbeskatningslovens § 18, frit foretages, men kun i

anden indkomst. Der gives tillige personfradrag i anden indkomst, jf. § 2, nr. 1, i dette lovforslag.

Til § 48 E, stk. 5 og 6.

Det foreslås, at valget af beskatning efter stk. 4 bortfalder, hvis den skattepligtige ikke senest 1 måned efter ophøret af et ansættelsesforhold, hvor vederlaget er beskattet efter den nævnte bestemmelse, enten har påbegyndt et nyt ansættelsesforhold, hvor vederlaget beskattes på lignende måde, eller har bragt sin fulde skattepligt her til landet til ophør.

Hvis beskatning efter stk. 4 bortfalder, medregnes de vederlag og eventuelle fradrag, som skattemæssigt er behandlet efter disse regler, i den skattepligtige indkomst for de indkomstår, de vedrører. Der foretages med andre ord en efterbeskatning. Den skat, der allerede er erlagt efter stk. 4, behandles i så fald som indeholdt foreløbig skat i de pågældende år. Efterbeskatningsreglen er en specialregel, der fraviger 3-årsreglen i skattestyrelseslovens § 35, stk. 1.

I stk. 6 foreslås en særregel for de tilfælde, hvor der indgås en ny ansættelseskontrakt efter udløbet af en ansættelseskontrakt omfattet af § 48 E, stk. 1 - 3, på et tidspunkt, hvor 36 månedersperioden ikke er opbrugt.

Hvis den nye ansættelseskontrakt træder i kraft senest en måned efter udløbet af den tidligere ansættelseskontrakt, og hvis vederlaget i henhold til begge kontrakter i øvrigt er, respektive kan blive, beskattet efter de foreslåede bestemmelser, stilles der ikke krav om, at skattepligten her til landet skal indtræde i forbindelse med ansættelsesforholdets begyndelse. Det er således ikke nødvendigt, at den skattepligtige fraflytter landet i tiden mellem to kontrakter for at bevare retten til 30 pct.s-beskatning.

36 månedersperioden forlænges ikke, når der indgås ny kontrakt i overensstemmelse med denne bestemmelse.

Til § 48 E, stk. 7.

Det foreslås, at den ansættelseskontrakt, der udløber samtidig med den samlede periode på 36 måneder for beskatning efter stk. 4, kan forlænges i op til 12 måneder, uden at der skal ske efterbeskatning efter de foreslåede regler i stk. 5. De foreslåede efterbeskatningsregler i stk. 5 finder i så fald først anvendelse, hvis den skattepligtige ikke senest 1 måned efter udløbet af det forlængede ansættelsesforhold er fraflyttet landet. Beskatning i forlængelsesperioden sker efter sædvanlige regler uden mulighed for at vælge 30 pct.s-beskatning.

Til § 48 E, stk. 8.